

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1264/2025
10.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Живановића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Живановића - адвоката Новеље Баковића и браниоца окривљеног Николе Милосављевића - адвоката Милуна Драгутиновића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.331/23 од 26.12.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.300/25 од 20.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 10. децембра 2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Живановића - адвоката Новеље Баковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.331/23 од 26.12.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.300/25 од 20.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Милосављевића - адвоката Милуна Драгутиновића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.331/23 од 26.12.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.300/25 од 20.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.331/23 од 26.12.2024. године окривљени Милош Живановић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три године и два месеца, те кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од две године, након чега је окривљени применом члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године и десет

месеци, у коју казну му је на основу члана 63. КЗ урчаунато време проведено у притвору од 27.04.2023. године до 26.12.2024. године. Истом пресудом, окривљени Никола Милосављевић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју казну му је на основу члана 63. КЗ урчаунато време проведено у притвору од 27.04.2023. до 26.12.2024. године.

На основу члана 78, члан 87. и члана 246. став 8. КЗ, према окривљенима Милошу Живановићу и Николи Милосављевићу изречена је мера безбедности одузимања предмета – опојне дроге кокаин и мобилних телефона ближе описаних у изреци првостепене пресуде, а на основу члана 261, 262. и 264. окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.300/25 од 20.05.2025. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, пресуда Вишег суда у Београду К бр.331/23 од 26.12.2024. године преиначена је само у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном Милошу Живановићу за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ утврдио казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од две године, након чега је на основу члана 60. КЗ окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од шест година и четири месеца, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 27.04.2023. године до 26.12.2024. године, док је окривљени Никола Милосављевић за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од четири године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 27.04.2023. до 26.12.2024. године. Истом пресудом, жалбе бранилаца окривљених одбијене су као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног Милоша Живановића - адвокат Новеља Баковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП у вези члана 16. и 84. ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање, или да у смислу навода истакнутих у захтеву преиначи побијане пресуде, уз истовремени захтев да се у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одлаже до доношења одлуке по захтеву;

-бранилац окривљеног Николе Милосављевића - адвокат Милун Драгутиновић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 28. став 1. и 2. КЗ и члана 29. став 1. и 2. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи правноснажне пресуде.

Врховни суд доставио је по примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, нашао:

Захтев браниоца окривљеног Милоша Живановића - адвоката Новеље Баковића, је неоснован, док је захтев браниоца окривљеног Николе Милосављевића - адвоката Милуна Драгутиновића недозвољен.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Живановића - адвоката Новеље Баковића нижестепене пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и с тим у вези наводи да се заснивају на незаконитом доказу – на налазу и мишљењу вештака информационе струке мр Саше Крстића, који се односи на вештачење мобилних телефона одузетих од окривљених Милоша Живановића и Николе Милосављевића.

Незаконитост у начину прибављања овог доказа бранилац окривљеног Милоша Живановића види у томе што се у конкретном случају вештачење од стране вештака информатичке струке у суштини своди на претрес предметних телефона, супротно члану 152. став 3. ЗКП, којим је регулисана процедура претресања уређаја за аутоматску обраду података и опреме, а која се предузима на основу наредбе суда и по потреби уз помоћ стручног лица, те супротно одредби члана 155. став 1. ЗКП којим је прописано да претресање мобилних телефона на образложени предлог јавног тужиоца наређује суд.

Дакле, у поднетом захтеву се указује да је оваквим вештачењем мобилних телефона окривљених заправо извршено претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи, али без наредбе суда, а због чега према ставу браниоца овај доказ није могао бити коришћен у току поступка, већ је морао бити издвојен из списка предмета.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Живановића – адвоката Новеље Баковића Врховни суд није могао прихватити као основане, из следећих разлога:

У конкретном случају, мобилни телефони били су предмет вештачења одређеног наредбом јавног тужиоца, током спровођења истражних радњи против окривљених Милоша Живановића и Николе Милосављевића, због постојања основа сумње да су извршили кривично дело из члана 246. став 1. КЗ и др.

Према одредби члана 152. став 3. ЗКП претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи, предузима се на основу наредбе суда и, по потреби, уз помоћ стручног лица.

Дакле, неспорно је да суд може наредити претресање уређаја за аутоматску обраду података, у смислу одредбе члана 152. став 3. и 155. ЗКП, код сложенијег поступка, када то захтева конкретан случај, али истовремено, може се и наредбом

јавног тужиоца одредити вештачење мобилног телефона и његовог садржаја, као у овом кривичном поступку, а што произилази из става Врховног суда заузетог на седници Кривичног одељења Врховног касационог суда од 04.04.2014. године.

Из списка предмета произилази да је јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду на основу одредаба чланова 113, 114. став 4, 117. став 1, 118, 120. и 121. ЗКП, донео наредбу Кти 181/23 од 19.05.2023. године за вештачење мобилних телефона и СИМ картица одузетих од окривљених Милоша Живановића и Николе Милосављевића по потврдама о привремено одузетим предметима од 27.04.2023. године, и исто је поверио судском вештаку за област информационе технологије Саше Крстићу, магистру информатичких наука, са задатком да се прегледом садржаја наведених уређаја утврди да ли се у тим уређајима налазе електронски записи word, excel или pdf документи, фотографије, видеоснимци електронска пошта, односно меилови и остали електронски записи, као и историја долазних и одлазних позива, пропуштених позива, садржаја СМС и ММС порука, како оних који су забележени и налазе се у означеним уређајима, тако и оних који су из истих избрисани, садржај и учесталост комуникација које је окривљени водио са другим окривљеним и другим лицима путем мобилних апликација „viber“, „whatsApp“ и сл. за цео расположиви период.

Одредбом члана 2. тачка 15) ЗКП прописано је да је „орган поступка“ јавни тужилац, суд или други државни орган пред којим се води поступак.

По оцени Врховног суда, јавни тужилац је, у смислу цитираних одредби, као и одредби члана 43. и 113. ЗКП, имао право и законска овлашћења, да као орган поступка у тој фази кривичног поступка, одреди вештачење мобилних телефона и припадајућих СИМ картица окривљених Милоша Живановића и Николе Милосављевића, оцењујући да је за утврђивање чињеница које су предмет доказивања потребно стручно знање и вештине, а не само утврђивање садржаја телефона.

Стога, по оцени овога суда, из наведеног јасно произилази да утврђивање садржаја предметних мобилних телефона и СИМ картица није утврђено претресањем њиховог садржаја у смислу одредбе члана 152. став 3. ЗКП, како се то неосновано наводи у поднетом захтеву за заштиту законитости, већ њиховим вештачењем, које је одређено и спроведено у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Живановића - адвоката Новеље Баковића, којим се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, одбијен је као неоснован.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Милосављевића - адвоката Милуна Драгутиновића одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

Бранилац окривљеног Николе Милосављевића - адвокат Милун Драгутиновић у захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења, истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 28. став 1. и 2. и члана 29. став 1. и 2. КЗ, међутим образлажући ову повреду закона бранилац у суштини полемиче са образложењем другостепеног суда и побија став изражен у другостепеној одлуци – да окривљени није поступао у неотклоњивој стварној или правној заблуди, налазећи да су

разлози изнети у другостепеној одлуци неутемељени и да се заснивају искључиво на претпоставкама, те истиче да се не може прихватити став другостепеног суда да је окривљени поступао са дирекетним умишљајем, јер је овакав закључак другостепеног суда произвољан и супротан логичној одбрани окривљеног Николе Милосављевића.

Како се изложеним наводима захтева, по оцени овога суда, у суштини указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, те погрешну оцену доказа, односно на повреду члана 440. ЗКП, које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Милосављевића - адвоката Милуна Драгутиновића одбацио као недозвољен на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу члана 491. став 1. ЗКП у одбијајућем делу, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у одбацујућем делу, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић